

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוטי דרום

בפני:

אל"ם אחסאן חלבי - אב"ד

רס"ן אורית בן-שלום - שופטת

רס"ן נעמה רווח - שופטת

בעניין: התובע הצבאי

(ע"י ב"כ, סרן עומר שילון)

נגד

ח/XXX רס"ב מ' נ'

(ע"י ב"כ, עו"ד שי וינר)

הכרעת - דין

על פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] בהתאם לכתב האישום ולפרטים הנוספים. ניתנה היום, כ"ו בניסן התשע"ט, 1/5/2019, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופטת

בפני: אל"ם אחסאן חלבי - אב"ד

רס"ן אתי טיטואני - שופטת

סרן שני בן-גיגי - שופטת

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סרן עומר שילון)

נגד

ח/XXX רס"ב מ' נ' (ע"י ב"כ, עו"ד שי וינר)

גזר - דין

פתח דבר

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, בהתאם לכתב האישום ולפרטים הנוספים.

ע"פ עובדות כתב האישום, ביום 9.7.2017 סמוך לשעה 20:20, בכביש 232, נהג הנאשם באוטובוס צבאי מסוג "אינטרנשיונל" (להלן: "הרכב הצבאי") מכיוון דרום לכיוון צפון ובהתקרבו לצומת הסמוך למחנה "רעים", אשר אין בו תמרור בכיוון נסיעתו, צומת עם תאורת רחוב שפועלת באופן חלקי, נצמד הנאשם לנתיב הנסיעה השמאלי בכיוון נסיעתו, האט למהירות של כעשרה קמ"ש, עבר את קו העצירה המסומן על הכביש והחל לפנות שמאלה לכיוון המחנה. באותה עת, רכב מסוג "טויוטה" שהיה נהוג על ידי א' ק' ז"ל, ושאותו הדרך שבו לא דלקו, בא ממול כיוון נסיעת הנאשם והתקרב לצומת. הנאשם המשיך בנסיעה איטית לתוך הצומת, ללא מתן זכות קדימה לרכב שמתקרב ממול. הנאשם לא הבחין ברכב זה בפועל, אם כי יכול היה להבחין בו מתקרב לצומת. כתוצאה מהאמור, חסם הרכב הצבאי את נתיב הנסיעה של הרכב האזרחי והתנגש עם חזית צד שמאל בחזית צד שמאל של הרכב האזרחי. עקב כך, נדחף הרכב האזרחי ימינה, המשיך בתנועה קדימה, התנגש בעמוד על אי התנועה לפניו ימינה, המשיך בנסיעה, ירד לנתיב פניה ימינה והתנגש במעקה בטיחות, שם נעצר. כתוצאה מהתאונה נהרג במקום או בסמוך לאחר מכן נהג הרכב האזרחי, א' ק' ז"ל.

טיעוני הצדדים

הנאשם הודה בכתב האישום על סמך הודאתו וזאת במסגרת הסדר טיעון שהתגבש בין הצדדים. צוין כי כתב האישום הוגש מלכתחילה במסגרת הסכמות שהתגבשו בין הצדדים והם עתרו לעונשים מוסכמים של מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות, מאסר מותנה, פסילת רישיונות בפועל, פסילה מותנית, וכן פיצויים סמליים למשפחת המנוח.

במסגרת סיכומי התביעה צוין כי התאונה אירעה בשעת דמדומים, במקום מואר חלקית ושעה שאורות הרכב ברכבו של המנוח לא דלקו. נאמר כי בוחני תנועה ערכו מספר בדיקות במקום התאונה ומצאו לקבוע כי הנאשם יכול היה להבחין ברכב המגיע גם בשעה זו, אך עם זאת, בהודאת הנאשם נחסכה התדיינות ארוכה ומורכבת בעניין הנסיבות הייחודיות של התאונה. התביעה סברה כי מידת רשלנותו של הנאשם מצויה במדרג נמוך ולכן עונש בדרך של עבודות צבאיות הוא העונש הראוי למקרה זה, כעולה ממספר פסקי דין שאף הוצגו לעיונו.

התביעה הציגה לעיונו את מכתבה של אשת המנוח, בו הובעה מורת רוחה של המשפחה מההסדר אשר התגבש בין הצדדים בשל קולתו. עוד צוין במכתב אשת המנוח, כי המשפחה עוברת תקופה קשה מאוד אשר מתבטאת, בן היתר, באשפוז ממושך של הילדה בבית חולים פסיכיאטרי כתוצאה מהאירוע ומהאובדן. התביעה ציינה כי עמדת משפחת המנוח הובאה במכלול השיקולים, כמתחייב, אך חרף ההתנגדות להסדר, סברה התביעה כי העונש שהתגבש הינו עונש ראוי בנסיבות המקרה הייחודיות, ומכאן שחזרה על בקשתה לכבד את הסדר הטיעון.

במסגרת סיכומי ההגנה נאמר כי מדובר באדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי ובעל עבר תעבורתי שאינו מכביד, ביחס לוותק הנהיגה. כמו כן, נטען כי מדובר בנגד מצטיין שתרומתו לצה"ל רבה. ההגנה ביקשה להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, בהיותו אב לשבעה ילדים כשהוא הנושא העיקרי בנטל הכלכלי במשפחה. כן ציינה ההגנה את בחירת הנאשם להודות במיוחס לו, תוך ויתור על טענות ראייתיות כבדות משקל בשאלת עצם אחריותו לקרות התאונה, ותוך הבעת צער עמוק על אובדן חייו של המנוח. ההגנה עמדה על השבר שפקד את הנאשם לאחר התאונה, על הייסורים הרבים וכן הסיוטים שהוא חווה. ההגנה הציגה ראיות שתומכות בטיעוניה.

דיון והכרעה

הערך המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם אינו אלא ערך **קדושת החיים**. בסופו של יום, וכפי שצוין בכתב האישום בו הודה הנאשם והורשע, התאונה הקטלנית בה קופדו חייו של המנוח, התרחשה בשל רשלנותו של הנאשם, בכך שלא הבחין ברכב בו נהג המנוח,

על אף שיכול היה לעשות כן, גם בשעת דמדומים. הלב יוצא אל משפחת המנוח וילדיו אשר אין מילים שיכולות לנחמם על האובדן הכבד מכל.

בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (16.11.2009), קבע בית המשפט העליון כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים ברשלנות, כלהלן:

"קיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירות אלו הינה דרגת הרשלנות."

הנימוק העיקרי להסדר הטיעון, כעולה מדברי הצדדים, נעוץ במידת הרשלנות של הנאשם, אשר נמצאת במדרג נמוך, וכן בבחירת הנאשם, באופן מודע ומושכל, לוותר על טענותיו כבדות המשקל במישור זה, ולהודות בכתב האישום שקובע את אחריותו לתאונה הקטלנית, והכל תוך הבעת צער עמוק על מותו של המנוח.

לאחר שנתנו את דעתנו לטיעון המרכזי האמור, ונוכח חלוף הזמן מאז התרחשות התאונה, כאשר בסופו של תהליך, הוגש כתב האישום במסגרת הסכמות בין הצדדים, מצאנו לקבל את הסדר הטיעון שהתגבש בין הצדדים. הלכה מושרשת היא כי הסדרי טיעון יש לכבד, נוכח הטעמים כבדי המשקל שבבסיס קיומו של מוסד הסדרי הטיעון, שאין כאן המקום לחזור עליהם. על בית הדין לבחון את סבירות ההסדר שהתגבש, על בסיס הטעמים שהובאו בפניו, ובנסיבות הכוללות, לא ניתן לומר שמדובר בהסדר טיעון שאינו סביר ואשר יש מקום להתערב בו, על אף העובדה שמדובר בענישה שמקלה עם הנאשם לעומת רמת הענישה הנוהגת. על כן, אנו מקבלים את הסדר הטיעון על כלל רכיביו.

אין אנו יכולים לנעול גזר דין זה מבלי שנשוב ונביע את **הצער הרב על קטיעת פתיל חייו של המנוח בתאונה מצערת**. אנו תקווה כי המשפחה תמצא את הכוחות להתמודד עם האובדן הקשה.

נוכח כיבוד ההסדר, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

א. ארבעה (4) חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות צבאיות, במצל"ח XXX, בתנאים שנקבעו על ידי רמ"ד שיקום במקמז"ר בחוות דעתה. הנאשם יחל את ריצוי העונש ביום 1.9.2019 בשעה 10:00.

ב. ארבעה (4) חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש (3) שנים מהיום, שלא יעבור את העבירה בה הורשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילת רישיונות נהיגה.

ג. שלושים (30) חודשי פסילת רישיונות נהיגה, בפועל, בניכוי התקופה בה נפסלו הרישיונות מנהלית מיום 10 ביולי 2017 ועד ליום 9 באוקטובר 2017, וכן מיום 26 באוקטובר 2017 ועד ליום 25 בדצמבר 2017. פסילת הרישיונות בפועל תחל ביום 1.9.2019 והנאשם יפקיד את רישיונותיו כנדרש.

ד. שניים עשר (12) חודשי פסילת רישיונות נהיגה על תנאי, לתקופה של שלוש (3) שנים מהיום, שלא יעבור את העבירה בה הורשע, עבירה שעניינה נהיגה שכתוצאה ממנה נחבל אדם חבלה של ממש או עבירה של נהיגה בזמן פסילת רישיונות נהיגה.

ה. שלושה (3) חודשי פסילת רישיונות נהיגה על תנאי, לתקופה של שלוש (3) שנים מהיום, שלא יעבור עבירה המנויה בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961.

ו. פיצויים בסך שמונת אלפים ומאה (8,100) ש"ח למשפחת המנוח אשר ישולמו, בדרך שתתואם אל מול המאשימה, עד ליום 1.9.2019.

זכות ערעור תוך 15 יום.

ניתן היום, י"ז בסיון התשע"ט, 20.6.2019, והודע בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופטת

העתק נכון מן המקור
גיסיקה אידוב, סמל
משק"ית משפט

חתימת המגיה
נערך על ידי ל.ב.

תאריך הדפסה: 20.06.2019